

- II. V případě kladné odpovědi na první otázku: Je v takovém případě nezbytné, aby rodiče státního příslušníka třetí země dodrželi lhůtu k podání žádosti o sloučení rodiny v délce „v zásadě [...] tří měsíců ode dne, kdy bylo dotčené nezletilé osobě přiznáno postavení uprchlíka“, uvedenou v bodě 61 rozsudku Soudního dvora ze dne 12. dubna 2018, C-550/16, A a S ⁽²⁾?
- III. V případě kladné odpovědi na první otázku: Musí být zletilé sestře uznaného uprchlíka, která je státním příslušníkem třetí země, přímo na základě unijního práva uděleno povolení k pobytu, pokud by rodiče daného uprchlíka v případě odepření povolení k pobytu zletilé sestře uprchlíka de facto byli nuceni vzdát se svého práva na sloučení rodiny podle čl. 10 odst. 3 písm. a) směrnice 2003/86/ES, protože tato zletilá sestra uprchlíka v důsledku svého zdravotního stavu bezpodmínečně potřebuje trvalou péči svých rodičů, a proto v zemi původu nemůže zůstat sama?
- IV. V případě kladné odpovědi na druhou otázku: Jaká kritéria musí být použita při posuzování včasnosti toho, zda byla taková žádost o sloučení rodiny „v zásadě“ podána ve lhůtě tří měsíců ve smyslu úvah uvedených v bodě 61 rozsudku Soudního dvora ze dne 12. dubna 2018, C-550/16, A a S?
- V. V případě kladné odpovědi na druhou otázku: Mohou se rodiče uprchlíka i nadále dovolávat svého práva na sloučení rodiny podle čl. 10 odst. 3 písm. a) směrnice 2003/86/ES, pokud mezi dnem, kdy bylo dotčené nezletilé osobě přiznáno postavení uprchlíka, a podáním jejich žádosti o sloučení rodiny, uplynuly tři měsíce a jeden den?
- VI. Může členský stát v řízení o sloučení rodiny podle čl. 10 odst. 3 písm. a) směrnice 2003/86/ES od rodičů uprchlíka v zásadě požadovat, aby splnili podmínky uvedené v čl. 7 odst. 1 směrnice 2003/86/ES?
- VII. Závisí možnost požadovat v rámci sloučení rodiny podle čl. 10 odst. 3 písm. a) směrnice 2003/86/ES splnění podmínek uvedených v čl. 7 odst. 1 směrnice 2003/86/ES na tom, zda byla žádost o sloučení rodiny ve smyslu čl. 12 odst. 1 třetího pododstavce směrnice 2003/86/ES podána ve lhůtě tří měsíců po přiznání právního postavení uprchlíka?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2003/86/ES ze dne 22. září 2003 o právu na sloučení rodiny (Úř. věst. L 251, 3.10.2003, s. 12).

⁽²⁾ EU:C:2018:248.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgericht Köln (Německo) dne
19. listopadu 2020 – M2Beauté Cosmetics GmbH v. Spolková republika Německo**

(Věc C-616/20)

(2021/C 72/15)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht Köln

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: M2Beauté Cosmetics GmbH

Žalovaná: Spolková republika Německo, zastoupená Bundesinstitut für Arzneimittel und Medizinprodukte

Předběžné otázky

1. Je vnitrostátní orgán při kvalifikaci kosmetického přípravku jako léčivého přípravku podle funkce ve smyslu čl. 1 bodu 2 písm. b) směrnice 2001/83/ES ⁽¹⁾, která zahrnuje zkoumání všech vlastností daného přípravku, oprávněn založit nezbytný vědecký závěr o farmakologických vlastnostech daného přípravku, jakož i o jeho rizicích na takzvané „strukturální analogii“, pokud byla použita účinná látka nově vyvinuta, co do své struktury je srovnatelná s farmakologickými účinnými látkami, které jsou již známy a prozkoumány, ale žadatel nepředloží podrobné farmakologické, toxikologické nebo klinické studie nové látky týkající se jejích účinků a jejího dávkování, které jsou potřebné pouze v případě použití této směrnice?

2. Musí být čl. 1 bod 2 písm. b) směrnice 2001/83 vykládán v tom smyslu, že výrobek, který je na trh uváděn jako kosmetický přípravek a prostřednictvím farmakologického účinku významně ovlivňuje fyziologické funkce, musí být za léčivý přípravek podle funkce považován pouze v případě, že má konkrétní pozitivní, zdraví prospěšný účinek? Postačuje v tomto ohledu rovněž skutečnost, že výrobek má primárně pozitivní účinek na vzhled, který zdraví prospívá nepřímo prostřednictvím zvýšení sebevědomí nebo míry pohody?
3. Nebo se o léčivý přípravek podle funkce jedná i v případě, že se jeho pozitivní účinek omezuje na vylepšení vzhledu, aniž je přímo nebo nepřímo zdraví prospěšný, pokud ale nemá výlučně vlastnosti škodlivé zdraví, a proto není srovnatelný s omamnými látkami?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků (Úř. věst. 2001, L 311, s. 67) pozměněná naposledy nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1243 ze dne 20. června 2019 (Úř. věst. 2019, L 198, s. 241).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de lo Mercantil n° 1 de Córdoba
(Španělsko) dne 19. listopadu 2020 – ZU a TV v. Ryanair Ltd**

(Věc C-618/20)

(2021/C 72/16)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de lo Mercantil n° 1 de Córdoba

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: ZU a TV

Žalovaná: Ryanair Ltd

Předběžné otázky

- 1) Lze za provozujícího leteckého dopravce pro účely čl. [3] odst. 5 nařízení č. 261/2004 (¹) považovat leteckou společnost, která prostřednictvím svých internetových stránek prodává letenky na lety, jež jsou provozovány pod kódem jiné letecké společnosti, a to ve vztahu k uvedeným konkrétním letům prodávaným a provozovaným jinou společností?
- 2) Lze za provozujícího leteckého dopravce pro účely čl. [3] odst. 5 nařízení č. 261/2004 považovat leteckou společnost, která prostřednictvím svých internetových stránek prodává letenky na lety, jež jsou provozovány pod kódem jiné letecké společnosti, a to ve vztahu k uvedeným konkrétním letům prodávaným a provozovaným jinou společností, pokud tato jiná společnost, která zajišťuje let, je součástí skupiny podniků společnosti, která let prodává?
- 3) Je pojem „smluvní dopravce“ podle článku 45 Montrealské úmluvy rovnocenný pojmu „provozující letecký dopravce“ podle čl. [3] odst. 5 nařízení č. 261/2004?
- 4) Je s pojmem „provozující letecký dopravce“ podle čl. [3] odst. 5 nařízení č. 261/2004 rovnocenný pojem „skutečný dopravce“, na který odkazuje článek 45 Montrealské úmluvy?

(¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů (Úř. věst. L 46, 17.2.2004, s. 1).